

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/10/2020
Identifikačné číslo spisu: 7614205420
Dátum vydania rozhodnutia: 11.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7614205420.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti povinnej: H. L., nar. XX.X.XXXX, XXX XX Studenec XX, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Er/309/2014, o vymoženie 263,09 eur s príslušenstvom, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 14CoE/208/2019-266 zo dňa 22. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinnej o d m i e t a .

II. Oprávnený m á voči povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 15Er/309/2014-160 zo dňa 2. februára 2018, v prvom výroku návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/, f/, h/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „EP“) zamietol. Druhým výrokom zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. d/ EP.

2.

2. Súd prvej inštancie mal za to, že námietky povinnej proti exekúcie nie sú dôvodné. Uviedol, že zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 pís. a/ EP nie je možné, nakoľko povinná svoje tvrdenie ohľadom skutočnosti, že rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, v návrhu nepreukázala. Zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. d/ EP nebolo podľa súdu prvej inštancie možné, keďže súd nemal preukázané z obsahu návrhu a jeho príloh, že exekúcia postihuje práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie, resp. nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. f/ EP vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko súd nemal preukázané z návrhu, že došlo k zániku práva priznaného exekučným titulom vydaným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad sp. zn. PP2/RPHN/SOC/2013/20233 zo dňa 6.5.2013. Návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ EP rovnako vyhodnotil za nie možný, nakoľko povinná vo svojom návrhu nijako nepreukázala neexistenciu majetku, z ktoré by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného, resp. nepreukázala žiadne okolnosti brániace tomu, aby ju napr. v budúcnosti nebolo možné vymôcť.

3. O odvolaní povinnej rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č.k. 14CoE/208/2019-266 zo dňa 22. júna 2020 tak, že v prvom výroku potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku. Druhým výrokom odmietol odvolanie povinnej proti výroku II. súdu prvej inštancie a posledným výrokom stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd konštatoval, že u povinnej nie sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/, f/, h/ EP, pretože rozhodnutie, na základe ktorého sa vykonáva exekúcia je vykonateľné, vymáhaná pohľadávka oprávneného nezanikla a nebolo preukázané, že povinná je nemajetná. Tiež konštatoval, že nebolo preukázané, že sudkyňa JUDr. Hiščáková je v tomto konaní zaujatá, povinná proti nej nevzniesla riadnu námietku zaujatosti s odôvodnením podľa ust. § 52 ods. 2 CSP, preto vyhodnotil odvolanie povinnej ako nedôvodné.

5. Ďalej odvolací súd dodal, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak vo výroku I. návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/, f/, h/ EP zamietol a vo výroku II. návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. d/ EP zamietol. Odvolací súd odvolanie proti výroku II. rozhodnutia súdu prvej inštancie odmietol, nakoľko proti takémuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná (ďalej aj „dovolateľka“) včas dovolanie. Uviedla, že v konaní došlo k vade podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, nakoľko súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietala, že súdy nižšej inštancie vo svojich rozhodnutiach úmyselne neuviedli dôležité, rozhodujúce skutočnosti. Tvrdila, že došlo k porušeniu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Má za to, že obe rozhodnutia súdov nižších inštancií sú nezákonné, a došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, porušeniu práva na zákonného sudcu ako aj porušeniu rovnosti strán konania. Ďalej namietala, že súd nevyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, ale svojvoľne, rovnako namietala, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevykonali riadne dokazovanie, a teda dospeli k neprávny skutkovým zistenia. Na záver navrhla, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia súdov nižších inštancií a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky § 35 CSP prejednal dovolanie povinnej, ako podané v zákonnej lehote. Zistil, že nespĺňa náležitosti dovolania dané ustanovením § 429 ods. 1 CSP keďže nie je spísané a ani podané advokátom. Dovolanie podala povinná a nepreukázala, že má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

8. Nevyhnutnou procesnou podmienkou v dovolacom konaní je povinné právne zastúpenie dovolateľa. Povinné právne zastúpenie je zakotvené v ust. § 429 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť nemusí byť splnená, iba ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), alebo ak ide o dovolateľa v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti Civilného sporového poriadku zastúpeného osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. c/ CSP).

9. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že v rozhodovanej veci nie je splnená osobitná procesná podmienka dovolacieho konania v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 CSP, v podobe povinného zastúpenia povinnej v dovolacom konaní advokátom a v podobe spísania dovolania advokátom. Preto najvyšší súd dovolanie povinnej odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. e/ CSP. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa dovolací súd nezaoberal prípustnosťou podaného dovolania.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.